

Manifest 8M 2022

La nostra ciutat commemora una de les dates més importants, el **8 de març, el Dia Internacional de les Dones**. Com a la resta del món, al Prat ens unim per reivindicar la igualtat de les persones, per aconseguir una societat més justa, basada en els drets humans i la justícia social.

Fa segles que estem lluitant per aconseguir la igualtat, som una força imparable de generacions de dones que estem conquerint els nostres drets, però no n'hi ha prou! El feminisme ha anat prenent força en molts àmbits de la societat i està contribuint a transformar la vida de milions de persones arreu del món. No és un moviment exclusivament de dones, sinó que interpel·la els homes a sumar-s'hi per lluitar contra una societat heteropatriacal i masclista que oprimeix la meitat de la població mundial.

Ens rebel·lem contra les desigualtats socials, laborals, econòmiques, les violències masclistes, el poc valor social dels treballs de cures, la judicatura que ens jutja sota un fals ideal de gènere masclista. En el món del treball som invisibles, no tenim les mateixes oportunitats de tenir un lloc de responsabilitat, cobrem menys salari per les mateixes feines i la manca de conciliació. Patim la bretxa salarial, la discriminació, la falta d'igualtat en la incorporació laboral, la precarietat laboral, el sostre de vidre o l'assetjament laboral.

Som diverses i reclamem la no discriminació per raó de pensament, cultura, discapacitat, religió, de sexe, gènere o manera de vestir. Reivindiquem el dret a poder sortir al carrer amb llibertat, sense por que ens jutgin pel nostre aspecte.

Ja portem dos anys de pandèmia mundial, dos anys que han trastocat la nostra manera de viure, però sobretot hem vist com el paper de les dones en aquesta pandèmia ha estat imprescindible. Enguany, més de 70 dones han participat en els espais feministes per redactar el manifest del 8M, en què s'ha reivindicat el valor social i la redistribució equitativa de les tasques de cures en un marc d'igualtat, no es tracta d'una lluita de gèneres, sinó d'aconseguir la corresponsabilitat. Cal desfer la relació existent entre gènere i rol, ja que la societat atorga un paper a les dones, com si fos la nostra obligació ser les responsables de les cures. Cal que hi hagi una nova masculinitat, que posi la corresponsabilitat de les feines al centre.

Volem mecanismes a les lleis que regulin la feina feta a casa i que es valori perquè la seva situació no sigui més precària encara. Després de tota una vida dedicada a la família, a sustentar-la perquè fills i filles anessin endavant i que els marits poguessin sortir a treballar fora amb tot resol a casa, aquestes dones han de sentir que no han treballat i que no els correspon una pensió. A més, si tenen la desgràcia de quedar-se viudes la pensió es veu reduïda. Els milions de dones que han treballat a casa han format part del progrés de l'economia i de la societat, han tingut un paper molt important i necessari i cal que es tingui en compte.

També s'ha reivindicat el paper de les dones migrants que suposen una aportació imprescindible al treball de cures de la societat, poc reconegut i poc valorat socialment. Les dones migrants també s'enfronten a la maquinària institucional que allarga molts anys les convalidacions de títols acadèmics o atura les expectatives de les que volen estudiar i formar-se, que no ho poden fer fins que no tinguin la situació administrativament regularitzada.

A més, s'ha denunciat la mala gestió de les ajudes de la Llei de Dependència, ja que els ajuts són insuficients per a les situacions més greus, que junt a la precarietat econòmica de les dones obliga a prescindir moltes vegades dels serveis de cures. I sobretot perquè les ajudes triguen molt d'arribar i obliga les dones amb discapacitat a viure situacions precàries i a dilatar el seu procés d'independència.

Volem agrair el treball de tantes i tantes dones que han fet la tasca més important en aquests dos anys, les tasques socials, sanitàries, de neteja i familiars: cuidar les persones, el treball domèstic, la cura de les persones dependents, la cura pel benestar emocional o cuidar d'altres persones, professionalment o no. Perquè recauen majoritàriament en les dones, perquè són tasques menyspreades i perquè són imprescindibles per al sosteniment de la vida, la societat i de l'economia.

*****

“Que nada nos quite la fuerza ni las ganas de luchar juntas (M.O 44 años)”

“Eduquemos en el amor hacia las personas y no en la discriminación (M.O 44 años)”

“ Les dones sostenem el pes de les cures, en aquesta societat dependent, som el sexe fort!” (70 anys)

Per tot això ens plantem davant d'una societat patriarcal que vol que callem, però no ho farem!
Cridem: “Volem justícia social, igualtat i llibertat!!!”

El Prat de Llobregat, 23 de febrer de 2022